

ORIZONTURI LICEENE

10/2018

COLEGIUL TEHNIC
"NICOLAE TITULESCU"
MEDGIDIA

Strada Dezrobirii 1, Medgidia, CT / Telefon: (0341) 806 514 / Fax: (0241) 811 936
Website: www.ctntmed.wix.com/ctntmed, Email ctnt@gmail.com

CENTRUL DE DOCUMENTARE SI INFORMARE ALFA SI OMEGA

Funcționează într-o manieră de organizare modernă, adaptată cerințelor contemporane prin structurarea în spații specifice

PANAIRUL DE LA MEDGIDIA

O adevărată sărbătoare a balcanilor, a avut un rol primordial în dezvoltarea Dobrogei și a orașului Medgidia

ISSN 2501-403 X
ISSN-L 2501-403 X

Misiunea unui dascăl nu este tocmai ușoară

Un dascăl bun este acea persoană care dovedește, în egală măsură, umanism (în general) și dragoste de copii (în special), spirit de obiectivitate, dreptate, principialitate, cinste, curaj, corectitudine, răbdare, optimism, modestie, fermitate, stăpânire de sine. La acestea se adaugă toate calitățile aptitudinale (empatică, organizatorică, tact pedagogic, măiestrie pedagogică). Un dascăl care dovedește măiestrie pedagogică este mai mult decât un reputat profesionist, este artistul desăvârșit în meseria lui. El este cel care are conștiința responsabilității și a misiunii sale, care înseamnă să arzi ca o lumânare pentru a-i lumina pe alții, adică să te dăruiești în totalitate, în mod dezinteresat, să fii oaza de verdeață într-un deșert nesfârșit sau sarea în bucate.

Și dacă la sfârșitul fiecărei zile de școală te privești în oglindă și vezi portretul dascălului mai sus prezentat, poți spune cu mândrie: Misiune îndeplinită! Continuă!

Director prof. Rodica VASILESCU

PANAIRUL DE LA MEDGIDIA

O ADEVĂRATĂ SĂRBĂTOARE A BALCANILOR

Pe la 1400, Dobrogea era străbătută de negustorii români în special din Țara Românească, dar și de numeroși negustori străini.

Locuitorii Dobrogei se ocupau cu meșteșugurile și negoțul, având în administrare crășme, cafenele, hanuri și prăvălii. În acest sens se poate vorbi despre relațiile lui Evliya Celebi, care la jumătatea secolului al XVII-lea, ne oferă informații cu privire la existența a trei prăvălii unde se vindea bragă. Același călător ne informează de existența în târgul Karasu a unui număr de 50 de prăvălii și a unui han, care oferea găzduire comercianților veniți la târg.

Târgurile și iarmaroacele aveau loc în trecut cu prilejul unor sărbători religioase. Organizatorii străini aveau scutire din partea domniei, trebuind să plătească doar proprietarului terenului unde se organiza târgul. La toate târgurile se încasa vamă pentru veniturile domniei, sau ale sultanului, în cazul Dobrogei. Târgurile se organizau numai cu acordul locuitorilor și negustorilor din zonă, dacă se respecta regulamentul de funcționare (nizam).

Locurile marilor târguri se stabileau la date fixe precum Drăgaica și Panairul, cel mai vestit bâlci (panair) din Dobrogea fiind cel de la Karasu, ce se afla la întretăierea drumurilor principale ale provinciei.

El a atras atenția autorităților otomane, care prin sultanul Mahmud I (1730-1754), a oficializat existența târgului în anul 1752, pe dealul Panairului (care a preluat numele bâlciului - panayir), în apropierea așezării tătarilor.

Vechimea acestui bâlci trebuie să fie mult mai mare, deoarece orașul este atestat documentar și în 1584, sub forma Karasu - Pazarcigi, nume ce este legat de existența unui târg periodic.

Aici se construiseră multe dughene și bazaruri, unde o dată pe an, primăvara veneau negustori din Imperiul Otoman și din provinciile dunărene cu mărfurile lor.

Produsele meșteșugărești proveneau din import și constau în stofe, încălțăminte, mătase de Brusa, halate de Adrianopol, covoare, blănuri, piei de animale și obiecte de marochinărie.

Prin 1812, Panairul era cunoscut și sub numele de „târgul lui Sorescu”, acesta fiind un proprietar înstărit de terenuri și de animale.

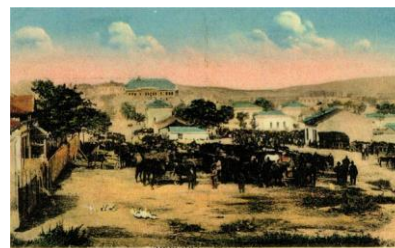
Între 1806-1812, în timpul conflictului ruso-turc, localitatea Karasu a fost sub ocupație țaristă, iar în timpul unei alte confruntări dintre 1828-1829, localitatea a fost serios afectată. Cu toate acestea târgul a funcționat și în aceste vremuri tulburi și nesigure. Chiar și în vremuri de război era nevoie de schimburi comerciale.

La jumătatea secolului al XIX-lea, Ion Ionescu de la Brad, ne informa despre prețurile din târgul de la Karasu, acestea fiind: pentru cai – 6 ducați /exemplar, vite cornute – 5 ducați /exemplar, oi - ½ ducați/ bucata, bivoli – 5 ducați/ exemplar, porci – un ducat/bucată, iar stupii – un ducat familia de albine.

Bâlciriile medievale făceau legătura dintre nord și sud, iar negustorii străini au intrat de timpuriu în casele boierilor și ale domnitorului.

Turcii au acordat o atenție deosebită punctelor comerciale, impunând un monopol comercial în aceste locații dinspre litoral către centrul Dobrogei.

Potențialul economic al Dobrogei a fost însemnat încă din perioada medievală, îndreptându-se spre gurile de vărsare ale Dunării și spre nordul provinciei, prin intermediul drumurilor comerciale ce veneau din lumea orientală. Sunt semnalate în izvoarele cartografice și narative, drept centre cu un important rol economic, atât în comerțul local cât și în cel de tranzit, printr-o serie de localități cum ar fi Isaccea, Babadag, Karasu, Mangalia sau Constanța.

Târgul la începutul secolului al XX-lea

Grecoaice la panairul din 1930

Pe lângă produsele de factură germană, erau solicitate și cele franceze și britanice.

Activitatea comercială este dovedită, o dată în plus, de existența emisiunilor monetare, începând cu secolul al XV-lea – 4 piese, în secolul al XVI-lea – 39 de piese, în secolul al XVII-lea – 45 de piese, în secolul al XVIII-lea – 81 de piese, iar în secolul al XIX-lea, se constată un număr mare de monede turcești.

Aceste monede au fost emise în Transilvania, Boemia, Silezia, Ungaria, foarte rar circulând monede franceze, germane și raguzane.

Se pare că tranzacțiile erau profitabile, dacă ne gândim că sultanul Abdul Medgid (1839-1861) „fonda orașul Medgidia, tocmai în vederea importanței târgului”. Turcii și tătarii stabiliți în orașe se ocupau și cu activități de comerț.

Panairul va funcționa și în **noul oraș Medgidia, întemeiat la 2 septembrie 1856**, prin decret imperial, iar comunitatea bulgărească va fi atestată în localitate, cu interese în ceea ce privește dezvoltarea comerțului.

Crimeenii colonizați de autoritățile otomane în Medgidia se ocupau cu agricultura, erau meșteșugari și negustori, aducându-și contribuția la dezvoltarea orașului. Noul oraș Medgidia, reprezenta un important nod comercial, datorită poziției pe care o ocupa în centrul provinciei.

După terminarea războiului Crimeii, naturalistul german Wützer, ce a străbătut Dobrogea, ne oferă date despre Panairul de la Karasu, care era într-un proces de refacere și unde participau mai mult de 10.000 de negustori veniți din Smirna, Adrianopol și alte localități.

Târgul se desfășura în aer liber și se ridicau barăci cu aproximativ 500 de prăvălii, iar afacerile se finalizau într-o săptămână. Transportul mărfurilor pentru târg se realiza de la Rusciuk la Bogazchiori cu vaporul, pentru o taxă de 7½ piaștri. De la Cernavodă la Karasu, se realiza transportul cu ajutorul carelor (harabale), care aveau nevoie de 8-9 ceasuri pentru a se înfățișa la târg, încasând 20 de piaștri. Plata cu bani peșin se făcea foarte rar, frecvente fiind cazurile în care se iscau certuri din cauza nerespectării termenelor fixe de plată.

În anul 1880, la 20 iulie, la insistențele administrației locale se redeschide „panaghirul tradițional”, ce se ținea de două ori pe an, fiind cel mai vestit din Dobrogea, în perioadele 15-30 iunie și 15 -30 octombrie. Forma bazarului era a unui pătrat deschis, aflându-se la o distanță de o milă de oraș, după cum ne informează, baronul d’Hogguer.

Târgul va înflori în vremea primarului Kemal Agi Amet (1886-1898), fiindu-i acordată o atenție deosebită.

Veniturile încasate de pe urma tranzacțiilor cu vite din cadrul târgului Panair, intrau în bugetul Primăriei, taxa din vânzarea acestora având o valoare de 1%.

La sfârșitul perioadei interbelice, târgul Panairului era situat în vatra satului, învecinându-se la E cu terenurile arabile ale lui Aurel Oancea, la S cu cartierul Știuca (în apropierea linilor ferate), iar la V terenurile arabile ale locuitorilor și bălțile Kara-su. Linia ferată Medgidia-Babadag traversa locația târgului, care servea drept aeroport comunal. Ocupa o suprafață de 154 de hectare.

Târgul era recunoscut în perioada interbelică și pentru vânzarea

animalelor, în special a cailor. În anul 1933, erau înregistrați 78 de cai la Valea Dacilor, 52 de căruțe și 81 de vaci. Proprietarii acestora frecventau târgul periodic.

Târgul funcționa în perioada 16-31 octombrie 1947, iar comercianții participanți proveneau din Medgidia, dar și din alte localități ale țării.

Putem concluziona prin a spune că prin existența târgului Panairului, orașul s-a dezvoltat, populația a crescut, autoritățile au investit banii obținuți din închirierea tarabelor din târg, în construcții trainice care dăinuie și astăzi. Târgul a funcționat permanent, existând și ani în care activitatea a fost suspendată, dar interesul oamenilor pentru tranzacții comerciale și obținerea de venituri a fost hotărâtoare în reluarea activității. Târgul a continuat să existe și să asigure prosperitatea locuitorilor din imediata sa apropiere. Au existat și perioade în care târgul și-a întrerupt temporar activitatea datorită războiului, cum a fost cazul celui din 1877-1878, dar s-a reluat în 1880, când autoritățile au respectat solicitările populației.

Până în 1877, a avut un rol primordial în dezvoltarea Dobrogei, comercializând produse străine, valorificând articolele autohtone și stabilind o legătură trainică și de nezdruccinat între românii din stânga fluviului, cu cei din dreapta Dunării.

Medgidia a reprezentat prin târgul Panairului, o adevărată „piață comună” a localităților din spațiului balcanic, realizând acea legătură trainică între nordul și sudul peninsulei Balcanice, dintre răsăritul și sudul Europei.

Prof. dr. Adrian ILIE

TRADIȚIONALISM, MODERNISM, POSTMODERNISM

Perioada interbelică este marcată de două mișcări culturale anatonice: **tradiționalismul și modernismul**. Câteva idei se desprind din studiul lui Marino, *Modern, modernism, modernitate*: conceptul de modernitate este definit fiind pus în cadrul unei opoziții (cu ce este tradițional, clasic, antic); modernitatea este caracterizată de categorii negative, fiind marcată de sentimentul de revoltă, de ruptură, ajungându-se la ideea de gol, de vid.

Opoziția tradițional – modern, activă în perioada interbelică, dezvoltă o serie de alte opoziții: orient – occident, vechi (arhaic, mitic) – nou, rural – urban, etic (și etnic) – estetic (privit în autonomia sa).

Postmodernismul se definește prin raportare la experiența estetică anterioară, modernismul, pe care o recuperează ludic, ironic, parodic. Postmodernismul se redeschide spre lume, spre real, prin biografism și o poetică a cotidianului, în timp ce modernismul era preocupat de autoreferențialitate, de actul creației.

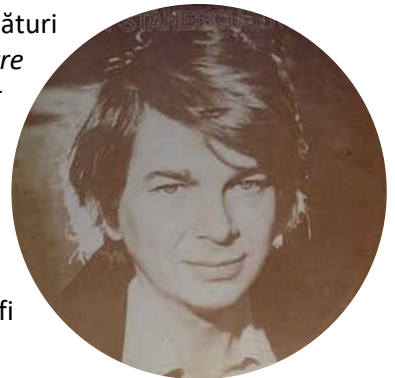

Textele postmoderne se adresează unei minorități cunoscătoare, dar atrag și publicul larg prin strategiile seducției, a jocului. Constante ale

postmodernismului sunt amestecul de genuri și specii, dar și de coduri de comunicare.

Postmodernismul românesc este anticipat de un „postmodernism subteran” (**M. Cărtărescu**).

Există, cu alte cuvinte trăsături postmoderne *avant la lettre* în textele autorilor români. Unul dintre aceștia este **Nichita Stănescu**, a cărui poezie *În dulcele stil clasic* este o recondiționare a unor stiluri poetice, cum ar fi romantismul.

Prin această abordare diacronică, a evoluției literaturii de la tradiționalism la modernism și apoi la postmodernism, s-a urmărit identificarea unor constante care conturează un „spirit al veacului”. În mod paradoxal, postmodernismul are puncte comune cu tradiționalismul prin interesul pentru real, concret, chiar dacă acesta este abordat diferit, prin jocul construcției și al deconstrucției. Un alt punct comun este interesul pentru tradiție, pentru trecut, la care de raportează prin parodie și pastişă.

Ivan Cristi, XI B
Prof. Mihaela Durlă

Sublim

O, doamne, ce mult te-am iubit!
De la Apus la Răsărit!
Și cele patru puncte cardinale
Le-am pus de strajă la hotare
Să poarte pasul tău spre mine,
Din depărtate lumi străine!
Dar tu n-ai vrut sau n-ai știut
Și n-ai răspuns și n-ai crezut!
Veșminte albe ți-am cules,
Ți-am tălmăcit inima-n vers
Și vorbe dezmiardate-șoapte
Și ziua-ngemănată-n noapte
Comori din suflet fermecat
Și zâmbet de argint curat!
Tot ce-a fost mai frumos ți-am dat
Și am iubit și am sperat!
Dar tu n-ai vrut sau n-ai știut
Și n-ai răspuns și n-ai crezut,
Cheia iubirii s-a pierdut!
În tainițe pierdute-n timp
Purtând al amintirii nimb!

Povară

Purtând pecetea ta în toamna vieții,
Pe umeri simt povara tinereții!
Ce nu se lasă dusă, mă doboară,
Și tot ce-i stins acum mă înfioră!
Un suflet tânăr ce nu vrea să moară,
O viață dusă care se răcoala!
Atâtea gânduri, doruri și trăiri
Croite de a dorului zidiri!
Am strâns comori de cuget și simțire,
Acuma preschimbate-n amintire!
Purtând pecetea ta în toamna vieții
Pe umeri simt povara tinereții,
O flacăra nestinsă ce pulsează,
O inimă vrăjtită ce visează,
O minte fără preget ce creează!

Clipa de poezie...

Târziu

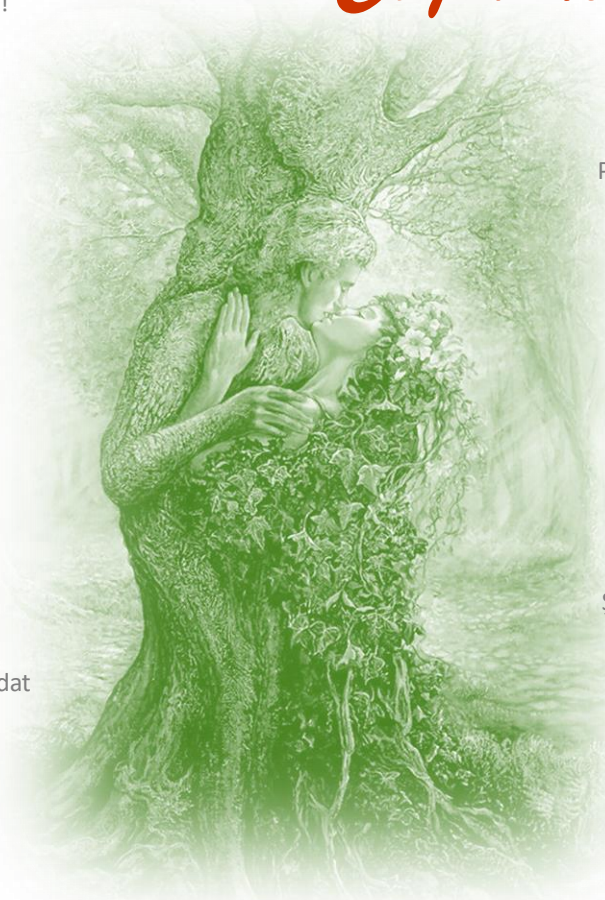
E ceas târziu, tu ai murit în mine,
Purtând poteci de dor pe căi străine!
Și visul ce l-am depănat noi doi
S-a risipit ca ceața peste noi!
Și lacrima a înghețat în gene
Și a murit amorul în poiene!
Și clipele s-au scurs pe caldarâm,
Pierdute fiind în zările de fum!
Ce depărtată-i ființa ta acum!
Și cum de toate s-a ales doar scrum!
E ceas târziu, tu ai murit în mine,
Aș plânge, însă nu mai am suspine!

Ochii tăi

Mă privesc în ochii tăi,
Văd livezi de vis în ei,
Depărtate lumi astrale,
Lungi întinderi siderale,
Munți în cețuri, văi adânci,
Punți de sticlă peste stânci,
Codri fermecați sub lună,
Ape de cleștar ce sună,
Mări cuprinse-n hău de noapte
Ce strâng așteptări și șoapte
Ducând pasul tău aproape!
Un abis de cer și stele
Purtând dorul tău în ele!

E atât de târziu la mine în suflet!

S-a făcut atât de departe în mine și târziu
de când tu mi-ai apus în suflet cu roiurile tale
de constelații pierdute și uitate...
Nici nu mai știu de când nu mai sunt eu
așa cum mă știam la răsăritul zâmbetului de iarbă...
Mi-am uitat cuvintele înflorite cândva pe
buze
Și mi-am rătăcit promisiunile de vreme bune
în abisul timpului pierdut...
Furtuna mi-a alungat corabia singurățății,
departe, în larg...
Și te-am pierdut o dată cu ultima ninsoare de
aprilie târziu...

Apogeu de toamnă

Îndurerată toamna bate-n geamuri
 Cu gânduri preschimbate-n ramuri...
 La ceas târziu mă înfioară-n noapte
 Plânsetul ei, purtat în hău, departe...
 Jelania și-o cerne-nsângerată
 În coama ei de frunze, răsfirată,
 Purtând în plete picurii de ploi
 Lacrimi ce cad în valuri peste noi.
 Înfiorată cu sfială deschid geamul,
 Aplec ușor peste ferestră ramul,
 Culeg în palmă frunzele căzute
 Cuvinte fără glas pe buze mute!
 E ceas târziu, tu ai murit în mine,
 Aș plânge, însă nu mai am suspine!

Copilărie

Mă-ncumet iar pe cărării uitate,
 Demult, de un copil cu ochii mari!
 Și regăsesc pe uliți, azi schimbate,
 La fel de multe cete de ștregari!

Și cărăruia, ghemuită-n foi de mur,
 Se pierde-n fumul zilelor de vară,
 Când căutam, în nopțile de ceară,
 Prințesa, rătăcită în păduri!

În pragul casei cu pereți de lapte
 Bunicul ia din traistă o poveste
 Și mă așteaptă, ca și-atunci, să mă adape
 Din plinul lor ce nu se mai sfârșește!

Azi drumul vechi îmi pare că s-a-nchis...
 Dar tot m-abat din când în când pe el...
 Și văd, pe pragul casei, ca-ntr-un vis,
 O bătrânică stând și-un bătrânel!

CURIOZITĂȚI DESPRE ROMÂNIA

1. Romania deține **cel mai vechi papirus întreg din Europa**. Acest papirus descoperit în România datează din secolul IV î.Hr. Este scris în greaca veche și datează din sec. IV î.Hr. Deși a fost descoperit în Mangalia în 1959, după ce a fost trimis la Moscova pentru a fi restaurat, pretiosului document i s-a pierdut urma la scurt timp pentru mai bine de 52 de ani. Papirusul a fost înapoiat României de către ruși, iar în 2011 a fost predat Muzeului Callatis.
2. România este prima țară din lume cu o **producție de petrol înregistrată în statisticile internaționale**.
3. În localitatea **Lucacești** din județul Bacău a fost construită **prima sonda petroliera comercială din lume**.
4. **Bucureștiul este al șaptelea oraș din Uniunea Europeană** ca mărime.
5. **Primul oraș din lume, iluminat cu petrol lampant**, a fost **Bucureștiul**. În data de 1 aprilie 1857, orașul era iluminat cu peste 1000 de lămpi.
6. În 12 noiembrie 1884, la **Timișoara** erau puse în funcțiune 731 de lămpi de iluminat electric, devenind astfel **primul oraș iluminat electric din Europa**. În Timișoara au fost 731 de lămpi, pe 59 de kilometri.
7. Numele **Romania** vine de la etnonimul „roman” și de la numele Tarii Românești. Istoricii spun că numele „Romania” era menționat neoficial în ziarele și manifestele care apăreau înainte de Revoluția de la 1848.
8. **Timișoara** a fost **primul oraș din România în care a circulat tramvaiul tras de cai** - 1869
9. România este singura țară din Europa cu **bani de plastic**.
10. Orașul din România care este situat la **cea mai mare altitudine** este **Predeal** (1 060 m), județul Brașov.
11. Orașul situat la **cea mai mică altitudine** din România este **Sulina** (4m), din județul Tulcea. Acesta fiind și cea mai estică localitate din România.
12. **Cea mai veche cale ferată** din țara noastră este **între Oravita** (județul Caras Severin) și **Bazias** (județul Timiș), construită în 1856. Pe atunci cele două localități aparțineau imperiului Austro-Ungar.

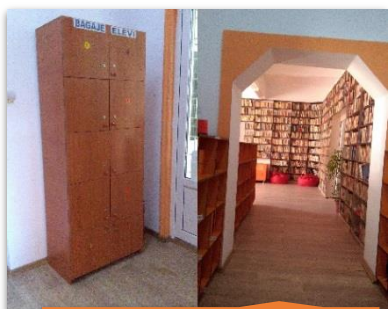
13. Romania, este **una dintre cele mai religioase tari din lume**. Alături de Irak, Nigeria, Ghana, Macedonia, Fiji și Kenya.
14. Între 8 septembrie 1950 și 24 decembrie 1960, **Brașovul** s-a numit „**Orașul Stalin**”, în cinstea marelui conducător sovietic considerat la acea vreme eliberator și protector.
15. **Arcul de triumf** din București a fost construit după înfăptuirea Marii Uniri.
16. În 2013, în România s-a construit **cel mai mare steag național din lume**, cu o lungime de 330 m și o lățime de 220 m, în localitatea Clinceni, de lângă București, în luna mai a acestui an. Steagul a fost de 79.000 metri pătrați și a fost cusut de două femei..
17. România este **a 13-a țară din Europa ca suprafață**.
18. În România au fost descoperite foarte multe **schelete de dinozauri**. Teritoriul țării noastre a fost acum milioane de ani un adevărat „paradis al dinozaurilor”. Transilvania este raiul vânătorilor de fosile de dinozauri, titreză publicația britanică The Express. Experții în paleontologie și vânătorii de fosile vin în țara noastră de mai mulți ani pentru a găsi specii despre care se crede că au dispărut după ce un asteroid a lovit Terra în urmă cu 66 de milioane de ani. Acești dinozauri ar fi trăit în zona unde se află acum orașul Sebeș, cred experții. În 2010, scheletul unui dinozaur de mărimea unui câțel, vechi de zeci de milioane de ani, a fost descoperit în Transilvania de o echipă internațională de arheologi.
19. **Civilizația Cucuteni** (județul Iași) este considerată **cea mai veche din Europa**.
20. **Padurea Baci**, aflată la 5 kilometri de orașul Cluj, a cunoscut celebritatea în 1968, când Emil Barnea a publicat o fotografie a unui posibil OZN ajuns în zona. Aici există o zonă magnetică de 300 de metri, unde mușchii de pe copaci nu arată nordul, iar ciupercile, obișnuite pentru această pădure, nu cresc niciodată. Au fost semnalate cazuri stranii, în care în acest loc a plouat torențial, dar fix doar pe suprafața de 300 de metri. Și tot aici apar „îngeri păzitori”, entități care pot fi surprinse doar cu ajutorul aparatului de fotografiat și care nu sunt vizibile ochiului uman. În zona se petrec multe lucruri greu de explicat: apariția OZN-urilor, fenomene ciudate intamplate în noaptea de Sânziene și dispariții de persoane.

Afloarei Andrei, XI B
Prof. Bălan Cornelia

CENTRUL DE DOCUMENTARE ȘI INFORMARE "ALFA & OMEGA"

CDI-ul din cadrul Colegiului Tehnic "Nicolae Titulescu" Medgidia funcționează după schema clasică a oricărui CDI, însă într-o manieră de organizare modernă, adaptată cerințelor contemporane prin structurarea în spațiile specifice:

Spațiul de primire

Este suficient de mare pentru a permite elevilor depozitarea bagajelor pe parcursul lucrului în C.D.I. (dulap-cuier, suport pentru umbrelă, dulap compartimentat pentru geantă);

Spațiul consacrat presei

Dispune de un mobilier special, un spațiu informațional cuprinzând informațiile cotidiene legate de activitățile săptămânale ale CDI – ului referitoare la spectacole, activitățile interdisciplinare dar și la celelalte proiecte ale instituției la care se lucrează și care sunt în derulare;

Spațiul documentaristului

Este organizat, astfel încât să permită integrarea materialului informatic de împrumut, precum și munca obișnuită a documentaristului, biroul este așezat în apropierea intrării cât să ofere vizibilitatea ansamblului;

Spațiul pentru orientare școlară și profesională

Este un spațiu care tinde să aibă o activitate permanentă: documentația pentru formare și profesii, informații cu privire la viața școlară și concursuri;

Spațiul audio-video

Este un loc destinat vizionării , cuprinzând colecții de documente audio-video ale școlii;

Spațiul lecturii de plăcere

Am acordat o atenție deosebită acestui spațiu pentru a face din el „un colț de lectură” primitor și confortabil;

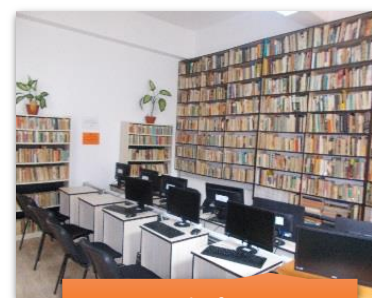
Spațiu pentru activități în echipă

Acest spațiu este dotat pentru a primi o parte din clasă, permițând elevilor să lucreze pe grupe fără a-și deranja colegii;

Spațiul pentru cadrele didactice

Amenajarea unui spațiu confortabil în care profesorul să poată pregăti diverse activități școlare sau extrașcolare;

Spațiul informatic

Este un spațiu multimedia dotat cu 12 calculatoare conectate la internet, mobilier specific și suport scris de specialitate;

Spațiul de multiplicare

Un copiator, scanner, fax, imprimantă la dispoziția utilizatorului, folosit după reguli foarte clare, destinat realizării de

copii sau imprimarea diferitelor documente;

Spațiul individual

Este un loc retras, astfel încât utilizatorul să aibă ocazia să poată lucra în liniște deplină;

Spațiul de stocare și arhivare

Amenajarea rafturilor de depozitare a colecțiilor de cărți în număr de 28.715 volume și periodice.

În aceste spații s-au derulat o serie de activități (de grup/individuale), care au avut ca principal obiectiv informarea și documentarea elevilor, a cadrelor didactice, a comunității, pentru lărgirea orizontului cultural. CDI-ul dispune de un mobilier modular, solid, modern și practic care permite reorganizarea spațiului în funcție de necesități și de activitățile proiectate, dar și dispune și de mobilier modular adaptat spațiului larg al CDI-ului. Spațiul audio-vizualului este dotat cu aparatura necesară iar spațiul informatic este la dispoziția utilizatorilor cu 15 calculatoare de ultimă generație conectate la internet. Rafturile mobile sunt la dispoziția elevilor (așezarea la raft a volumelor după CZU), iar documentaristul este la dispoziția comunității locale pentru domeniile căutate (Generalități, Religie, Mitologie, Științe sociale, Științe aplicate, Științe naturale, Artă, Sport Distracții, Literatură, Geografie, Istorie).

"... nu este alta și mai frumoasă, și mai de folos la toată viața omului zăbavă decât cititul cărților." (Miron Costin)

Misiunea bibliotecii școlare

"Biblioteca școlară oferă tuturor membrilor comunității școlare servicii de educație, cărți și alte surse care le dezvoltă reflexia critică și le permite să folosească în mod eficient informația, indiferent de formă și suport. Bibliotecile școlare sunt legate la marea rețea a bibliotecilor și informării conform principiilor Manifestului UNESCO pentru biblioteca publică. Personalul bibliotecii școlare ajută la folosirea cărților și altor surse de informare, de la operele de ficțiune la lucrările documentare, de la cele imprimate la cele electronice, pe loc sau la distanță. Aceste elemente de informare completează și îmbogățesc manualele și materialele auxiliare cu rol pedagogic."

Manifestul utilizatorului:

- Vreau să știu ce e nou
- Vreau să spun ce am de spus
- Vreau să ajut
- Vreau să utilizez serviciile bibliotecii în funcție de programul meu
- Vreau să spun bibliotecii când nu sunt satisfăcut

Ce vrea utilizatorul:

- Educație
- Formare
- Comunicare
- Divertisment
- Socializare
- Întâlnire... cu ceilalți ca el

LEGILE lui Ranganathan:

- Cărțile există pentru a fi folosite
- Fiecare cititor are cartea lui
- Fiecare carte își are cititorul ei
- Timpul cititorului nu trebuie irosit
- Biblioteca este un organism în continuă creștere

Bibliotecar Turliu Raluca

Levi Strauss (1829–1902)

Morris Cooper, fondatorul
brandului **Lee Cooper**

ISTORIA JEANȘILOR

Jeanșii trebuie făcuți din dril. Aceasta este o țesătură rezistentă din bumbac. Denumirea țesăturii denim din care sunt confecționați blugii, provine din Franța sfârșitului secolului al XVI-lea, în orașul francez Nimes unde era folosită o țesătură denumită „serge de Nimes”, adică „stofa din orașul Nimes”. Termenul de „jeans” provine din expresia franceză „bleu de Genes”, (albastru de Genova), o țesătură din lână și bumbac. În acea perioadă, pânza denim era făcută în Italia și vândută în portul Genova pentru marinari, deoarece era cea mai rezistentă. Cea mai importantă diferență dintre ele este că denimul este țesut dintr-un fir colorat și unul alb, iar jeans din două fire de aceeași culoare.

Materialul a fost colorat cu coloranți indigo puternici și modul de țesere conferea stofei o suprafață exterioară dură și închisă la culoare, cu un revers mai moale, deschis la culoare. La mijlocul secolului al XIX – lea, când americanii au invadat Coasta de Vest în căutare de aur, Levi Strauss (1829–1902) și-a dat seama de necesitatea unor pantaloni duri, rezistenți și practici, și a creat jeansii pentru a umple această nișă de pe piață. În Europa, cel mai vechi brand producător de denim este compania fondată în urmă cu mai mult de 100 de ani de Lee Cooper. În următorii 100 de ani, jeansii au fost exclusiv îmbrăcăminte de muncă, dar la mijlocul anilor 1950 ei au fost popularizați în filme. Deja la mijlocul anilor 1960, toți adolescenții trebuiau să poarte jeansi Levis originali; pentru a-i face perfect mulați, ei erau potriviți după corp fiind purtați uzi, astfel încât să intre la apă exact cât era nevoie. Cu 10 ani mai târziu, creatorii de modă au reacționat la idee, și au produs jeansii bine croiți în varietăți imense de lungimi de picioare, dimensiuni ale coapsei și circumferințe ale taliei. Ei au introdus noi țesături elastice pentru ca produsele lor să se muleze pe corp. Astfel jeansii s-au transformat din saloane în articol de

MUNCA IMPLICATĂ

Designul nu este singura rută spre o carieră în industria modei. Pentru ca moda creatorului să ajungă la oamenii din stradă, există multe etape. Toți fabricanții de îmbrăcăminte au propriii lor creatori de modă. Magazinele mici interpretează hainele pe care le-au văzut pe podiumuri transformându-le în haine „consumabile”, pentru piața de masă. Ele aleg culori și stiluri care vor deveni cel mai bine vândute în fiecare sezon. Acestea sunt promovate în reviste, cataloage și vitrinele magazinelor. Hainele de modă trebuie produse în masă, ceea ce înseamnă că în câteva trebuie să se procure materiale, trebuie să se croiască tipare și cusătoresele trebuie să facă hainele.

Pantalonii din denim au devenit o ținută potrivită pentru orice ocazie și purtați cu accesorii din cele mai diverse. De la tricouri sport la cămăși elegante, de la adidași la pantof cu toc înalt, la care s-au adăugat paiete, cusături speciale, strasuri, nasturi, ace de siguranță, texturi delavate, cu imprimeuri florale sau dungi, dantelă și panglici colorate etc.

De asemenea, pictarea acestora într-un mod elegant sau pentru un look mai extravagant, s-a înscris în tendințele actuale.

Elemente definitorii au fost incluse de-a lungul timpului în stilul jeansilor și s-au folosit diferite artificii "croitorești" pentru a le păstra noutatea și impactul. Totodată, elementele originale, care definesc orice pereche de jeansi sunt: cusăturile duble, fiecare designer creându-și astfel o marcă, eticheta, inițial făcută din piele, nasturii și capsele reprezentând, de asemenea, marca producătorului. Popularitatea denimului era, de asemenea, în creștere. Era mai rezistent și mai scump decât "jean-ul", și chiar dacă cele două țesături erau similare într-un fel, existau diferențe majore între ele: denimul era făcut dintr-un fir albastru și unul alb; celălalt era realizat din două fire de aceeași culoare.

10 FASCINATING FACTS ABOUT THE ANGLO-SAXONS

1. SETTLEMENT IN ENGLAND

The Anglo-Saxons were Germanic invaders who came for what is now The Netherlands, Germany and Denmark. They were from the tribes known today as the Anglo-Saxons Frisians and Jutes and set up their own kingdoms in England.

The Angles established themselves in the Northern-East,

founding the kingdoms of North Umbria and East Anglia. The Jutes settled in Kent in the far South-East of England. The Saxons took the south of the country, naming their nations Wessex and Sussex.

2. LANGUAGE

The Anglo-Saxons spoke various Germanic dialects which eventually evolved into the language Old English which is the direct ancestor of modern English. A quarter of all English words come from Old English although these words are very commonly used for everyday objects, for example: day, night, light, yes, he, she, rain. Even today the closest language to modern English is still Frisian. The language spoken in the north of The Netherlands by the descendants of the people who became the Anglo-Saxons in Britain.

3. WEEKDAYS

The Anglo-Saxons gave us the names for our days of the week. Names like Monday, meaning Moon's day, Tuesday was Tewa the war gods day and Wednesday, in honor of their chief god Odin. The Vikings' god Thor was Thunor in English, so Thursday is the only Viking day based of the week in the English language today. They also had names for the remaining days of the week. Friday was dedicated to Venus, the goddess of love, in the Roman week. Saturday was Saeternesdaeg and Sunday was Sunnesndaeg.

4. BAD NEIGHBOURS

Archaeologists still don't know what happened to the people the Anglo-Saxons replaced. After the Romans left Britain the Romano-Britains were invaded from the west from the Irish, in the north by the Picts, leaving the British King Vortigan with a desperate choice. The British monk Gildas writes that he sent word to several European tribes, inviting mercenaries to fight against the invaders. Though they proved victorious against the Picts, the mercenaries soon turned on their masters and began to drive out their hosts. Historians know that the Anglo-Saxons conquered the center of the island, leaving the Celts Scotland in the North, Wales and Cornwall in the west and in the south across the channel Britany.

5. METAL WORKERS

The Anglo-Saxons were skilled craftsmen and metal workers using gold and jewels from as far away as Persia.

6. KING ARTHUR

The legend of King Arthur can be traced back to the Anglo-Saxon invasion when the Celtic Britains were being driven out by the new invaders. The early form of the legend tells of a vision concerning a white and red dragon each

representing the Saxons and the Britons. Others tell that Arthur was a British prince that stopped the Saxons at the siege of Mount Bath.

7. MISSIONARIES

When the Anglo-Saxons came to Britain they worshiped the old Germanic gods, celebrating the harvest and the spring and summer solstices while conducting human and animal sacrifices. However, this would change with the north Umbrian king Oswald who sought refuge on the island when he became a Christian. The people were forced to accept their ruler's new religion, converting to Celtic Christianity.

8. CREATION OF ENGLAND

The Anglo-Saxons created the English nation. The word "England" is a compound of "Angle" and "land", meaning "land of the angles". Before the arrival of the Vikings from Scandinavia, the Anglo-Saxons lived in small kingdoms. The Vikings took over the Anglo-Saxons' kingdom one by one, until only Wessex remained. While fighting against the Vikings, Alfred saw how weak the separate kingdoms had been and came up with the idea of one nation with one king under one god.

9. MERCENARIES

After being defeated by the Normans in 1066, many Anglo-Saxons left Britain and sailed to modern day Constantinople to fight for the Byzantine Empire. The Varangian Guard was an elite military unit set up by the Byzantine Empire in 874 A.D. as a personal guard for the emperor.

10. THE LAST ANGLO-SAXON KING WAS BURIED IN 1984

In A.D. 975 the 15-year-old Edward was crowned King of England on the death of his father. Edward was a bad tempered young man and was murdered by his half-brother's mother when visiting their household in 978. He was buried in Shaftesbury Abbey, but the grave was lost during the dissolution of the monastery in the 16th century. However, it was rediscovered in 1931 and preserved until 1984 when the bones were finally reburied.

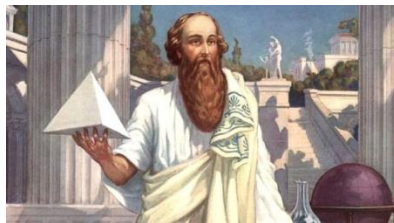
Ghilase Alin, XI B
Prof. Mircea Oana

OAMENI GENIALI CU OBICEIURI EXCENTRICE

A fi genial înseamnă de multe ori și a fi excentric, o demonstrează unii dintre cei mai respectați artiști, scriitori și inventatori din istorie, care au avut obiceiuri sau preferințe bizare.

Pitagora ura fasolea

Supranumit „părintele vegetarianilor”, matematicianul grec Pitagora a popularizat un stil de viață în care consumul de carne nu avea ce căuta. Însă, deși mânca doar plante, Pitagora nu iubea deloc fasolea. Refuza să o mănânce și le interzicea până și adepților săi să o consume. Nu știm dacă această aversiune avea la bază motive care țineau de sănătate sau de convingeri religioase.

Beethoven își turna apă în cap

Procesul de creație al lui Ludwig van Beethoven era aproape la fel de dramatic precum compozițiile sale. Pentru a se menține treaz în timpul lungilor sesiuni de creație, Beethoven obișnuia să-și toarne apă rece în cap.

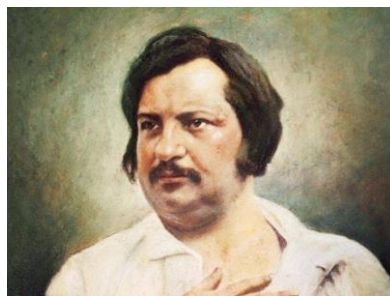
Demostene se retrăgea sub pământ

Demostene a fost un om de stat și un orator important din Grecia

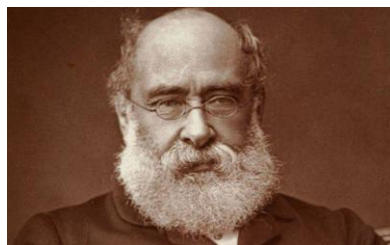
Antică. Pentru a-și perfecționa capacitățile oratorice, el și-a construit o cămăruță sub pământ, un fel de beci unde obișnuia să se retragă pentru perioade îndelungate. Pentru a scăpa de tentația de a ieși în lume, oratorul își rădea părul de pe o jumătate de scalp. Mai mult, potrivit scriitorului Plutarh, Demostene avea o pronunție incorectă, pe care și-a îndreptat-o repetându-și discursurile cu pietre în gură.

Balzac bea 50 de cești de cafea pe zi

Productivitatea lui Balzac s-ar fi putut datora cantităților imense de cafeină pe care le ingera. Potrivit unor relatări, scriitorul bea aproximativ 50 de cești de cafea pe zi. Bineînțeles, acest obicei n-a rămas fără consecințe. Scriitorul suferea de crampe la stomac, dureri de cap și tensiune arterială mărită.

Anthony Trollope își cronometra scrisul

Romancierul britanic Anthony Trollope a fost foarte productiv, ținând cont de faptul că scria doar 3 ore pe zi. El scria 250 de cuvinte la fiecare 15 minute – ceea ce înseamnă că la sfârșitul unei zile bune de lucru avea 3.000 de cuvinte. Și dacă

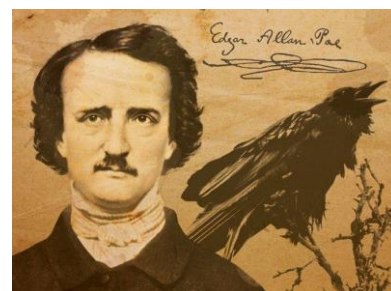
termina o carte înainte de termen, nu se oprea din scris și o începea imediat pe următoarea.

Stravinski stătea în cap

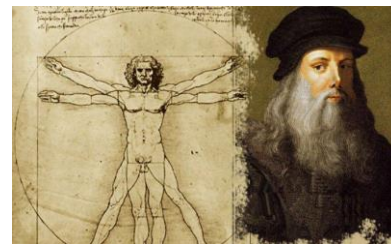
Compozitorul american de origine rusă Igor Stravinski stătea în cap timp de 15 minute în fiecare dimineață „pentru a-și limpezi mintea”.

Edgar Allan Poe scria pe suluri

Edgar Allan Poe scria adeseori pe fâșii subțiri de hârtie, pe care le lipea una de alta și le depozita sub formă de suluri. Poe avea sentimentul că astfel literatura lui „curgea” mai bine decât ar fi făcut-o în cazul unui manuscris obișnuit.

Leonardo Da Vinci, Nikola Tesla și somnul

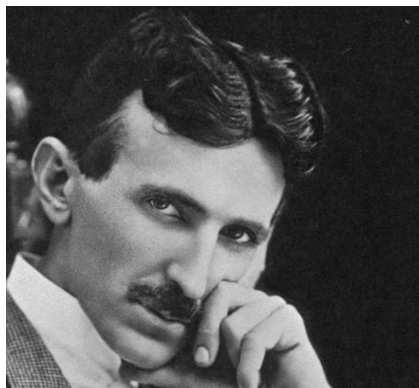

Leonardo da Vinci și Nikola Tesla aveau programe de somn bizare. Se spune că Leonardo urma un ciclu polifazic, ceea ce înseamnă

că dormea de mai multe ori în reprize scurte, de-a lungul a 24 de ore. Tesla, în schimb, se odihnea cinci ore pe zi, dintre care doar două erau efectiv dedicate somnului.

Tesla făcea exerciții cu degetele de la picioare

Celebrul inventator mai avea un obicei ciudat. Înainte de culcare, își flexa de o sută de ori degetele de la fiecare picior. Nikola Tesla credea că astfel de exerciții erau benefice pentru... neuroni. Tesla mai era și obsedat de numărul trei și căuta să fie înconjurat de lucruri în grupuri de trei sau multipli de trei. Obişnuia să înconjoare o clădire de trei ori înainte de a intra și folosea 18 șervețele pentru a-și șterge vesela. Ca o ironie, celebrul inventator a murit în camera 3327 de la etajul 33 al unui hotel, cu trei zile înainte de a împlini 87 de ani.

Kierkegaard, Nietzsche și Woolf lucrau stând în picioare

Filosofii Soren Kierkegaard și Friedrich Nietzsche și scriitoarea Virginia Woolf scriau stând în picioare. Woolf, spre exemplu, credea că scrisul nu este altceva decât o pictură în cuvinte. Ea stătea adeseori în fața unui pupitru, lângă șevaletul surorii ei Vanessa, care era pictoriță. La rândul său, într-o scrisoare, Friedrich Nietzsche îl certa pe prietenul său, Gustave Flaubert,

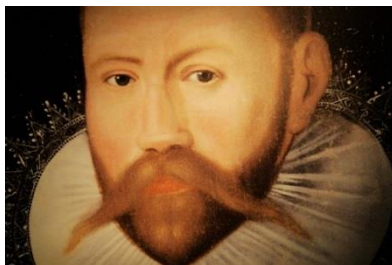
pentru că avea obiceiul de a sta tolănit în timpul orelor de muncă:

Charles Dickens scria doar cu fața spre nord

Scriitorul Charles Dickens suferea de tulburare obsesiv-compulsivă. Se uita foarte mult în oglindă, se pieptăna de câteva sute de ori pe zi și rearanja mobila în mod frecvent. Scria doar dacă era orientat cu fața spre nord deoarece era convins că așa își sporește creativitatea. Era atât de obsedat de acest aspect încât avea întotdeauna la el o busolă. De asemenea, Dickens era somnambul și nu de puține ori a fost văzut umblând prin Londra în transă.

Tycho Brahe, nasul pierdut și piticul clarvăzător

Tycho Brahe (1546-1601) este probabil cel mai excentric astronom al tuturor timpurilor. Realizările științifice ale danezului includ descoperirea supernovei în 1572, dar și o serie de eseuri despre mișcarea cometelor. Brahe a fost un om extrem de bogat, deținând aproximativ 1% din toți banii care existau în Danemarca. Brahe a avut o viață ieșită din comun chiar din primii ani. Când avea doar doi ani, a fost răpit de unchiul și mătușa sa, iar mai târziu avea să-și piardă nasul într-o bătaie pornită de la o... formulă matematică. La un moment dat, a angajat un pitic pe nume Jepp, despre care credea că este

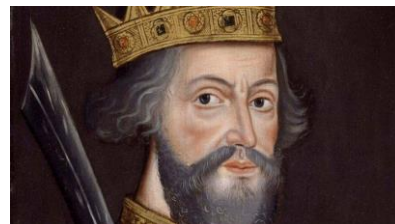
clarvăzător și pe care îl obliga să mănânce sub masă.

Marcel Proust, pasăre de noapte

Scriitorul francez Marcel Proust avea o sănătate atât de precară încât la un moment dat a încetat să mai iasă din casă, iar mai apoi chiar și din pat. Proust credea că, pentru a putea scrie, trebuie să se detașeze de lumea de afară. Pentru asta, își închidea toate ferestrele și le acoperea cu panouri din plută pentru a bloca orice sunet. Mai mult, celebrul scriitor avea obiceiul să scrie noaptea și să doarmă ziua.

William Cuceritorul și cura de slăbire cu alcool

Primul rege normand al Angliei, William Cuceritorul, s-a îngrășat atât de tare după ce a fost încoronat încât devenise ținta ironiilor regelui Franței iar calul menit să-l transporte abia mai reușea să facă față greutateii. Pentru a slăbi, William a început o dietă strictă, care-i interzicea să mănânce și să bea orice, în afară de alcool. Nu vom ști niciodată dacă dieta a dat rezultate pentru că William a căzut de pe cal și a murit în același an în care începuse dieta. Conform unor surse istorice, cadavrul regelui era atât de mare încât n-a încăput în sicriu.

Prof. Bălan Cornelia

Sursa [Internet](#)

A fi sau a nu fi... zero

Intrarea în cetatea CUNOAȘTERII se face pe "podul" MATEMATICII

În zilele noastre, cuvântul **zero** este unul cunoscut de toată lumea și folosit frecvent în diferite expresii. Dar lucrurile nu au stat întotdeauna

așa. Zero este un număr foarte special, diferit ca și comportament de toate celelalte numere, iar existența sa a dat multe bătăi de cap matematicienilor, dar și filozofilor.

La origine, numerele au fost inventate din motive foarte practice: nevoia de a număra oile, măsurarea și delimitarea pământului deținut de cineva, sau socotirea trecerii timpului. Dar pentru așa ceva nu era nevoie de zero (nimeni nu vrea să țină evidența celor zero oi pe care le are), iar oamenii s-au descurcat foarte bine și fără el. Asta până când a apărut necesitatea de a scrie numere ceva mai mari. Cam prin anul 300 î.Cr., babilonienii au inventat un simbol care era reprezentat prin două cuie oblice și semnifica pe zero.

Numerele babiloniene

Fără zero							
∩	<	∩ ∩	< ∩	∩ ∩	< ∩	∩ ∩	< ∩
1	10	61	601	3 601	36 001	216 001	2 160 001
∩	<	∩ ∩	< ∩	∩ ↗ ∩	< ↗ ∩	∩ ↗ ↗ ∩	< ↗ ↗ ∩
Cu zero							

Valoarea unui număr este dată de locul pe care îl ocupă în șirul numerelor naturale. Dar 0 nu a avut inițial niciun loc în acest șir, pentru că nu era decât un simbol care semnifica nimicul. Tocmai de aceea, grecii și romanii l-au respins din motive filozofice, căci nu puteau concepe existența neantului. Chiar și din calendarele lor lipsea anul 0: anul 1 î.Cr. era urmat de anul 1 d.Cr. Mayașii au fost singurii care au inclus numărul 0 în calendarul lor, dar din păcate calendarul nostru actual este de origine romană.

Teama grecilor antici față de 0 era întemeiată, deoarece acest număr se comporta ca niciun altul, sfidând legile operațiilor matematice. De

exemplu, dacă adunăm un număr cu el însuși, acesta se modifică ($3 + 3 = 6$). Dar zero plus zero dă tot zero. La înmulțire și împărțire, lucrurile stau și mai rău. Operația de înmulțire înseamnă multiplicare, deci rezultatul ei ar trebui să fie mai mare sau egal cu numerele înmulțite ($2 \times 4 = 8$). Dar acest lucru nu se întâmplă la înmulțirea unui număr cu 0, rezultatul fiind tot 0. Însă fenomenul cel mai fascinant are loc la împărțirea cu 0. Mult timp, matematicienii au încercat din răspuțeri să dea sens acestei operații. Ei au gândit că, din moment ce împărțirea este operația inversă înmulțirii, pot face următorul raționament: au fost de

acord că orice număr înmulțit cu 0 dă 0. Deci $2 \times 0 = 0$, atunci $2 = 0 : 0$ ... ceea ce este evident incorect, chiar și pentru un simplu numărător de oi.

Prin urmare, împărțirea la 0 nu prea are sens... pentru a evidenția acest lucru, unii matematicieni au pornit de la ipoteza că totuși are sens să împărțim la 0 și au ajuns la concluzii absurde, dar foarte amuzante. Trebuie să admitem că împărțirea la 0 nu este posibilă, acordându-i lui 0 respectul cuvenit pentru puterile sale neobișnuite.

Lepădatu Mihaela, XIB

Prof. Țapu Marinela

Debut în afaceri - Cât de greu este să devii antreprenor?

"Valoarea unei idei constă în cât e de utilizabilă." (Thomas Edison)

Ce poate fi mai frumos decât a avea propria ta afacere, de a fi propriul tău șef ?

Trecerea de la poziția de elev către piața muncii se rezumă la alegerea de a fi angajați sau a fi antreprenori, iar economia actuală de piață și vremurile pe care le trăim ne demonstrează că tinerii aleg în funcție de competențele dobândite, de curaj și posibilitățile materiale de care dispun.

Avem calitățile necesare pentru a ne conduce propria afacere sau urmăm ideile altora?

Da, tinerii zilelor noastre au capacitatea necesară și dramul de curaj de a porni la drum în propria afacere, urmându-și propriile idei, ținând seama de tot ceea ce implică lucrul în echipă: oamenii cu care vor lucra, locurile de muncă pe care le creează, riscul investiției fără garanția succesului, dar și de ceilalți actori de pe piață.

"Nu e nimic rău în a rămâne mic. Poți face lucruri mari cu o echipă mică." (Jason Ford)

În acest scop, elevii claselor IX-XII, specializarea Tehnician în activități economice, au inițiat o afacere prin care și-au pus în valoare competențele de creație, competitivitate și lucru cu ceilalți colaboratori. Echipele au realizat o decorațiune interioară, au promovat-o pentru a obține

aprecierile colegilor, iar finalitatea acțiunii a constat în calcularea diferenței dintre vânzările realizate și costul de producție, evidențiindu-se astfel profitul obținut.

Rezultatul concursului a arătat că elevii au capacitatea de se adapta pe piața concurențială, precum și măsura în care și-au însușit cunoștințele dobândite la modulele de specialitate.

Întreaga activitate s-a desfășurat sub coordonarea prof. Köber Ingrid Alina, prof. Nazare Violeta, prof. Seimeneanu Camelia și prof. Neacșu Gabriela, iar televiziunile MediaTv și Alpha Media au mediatizat evenimentul la nivelul comunității locale.

Chirea Cristina Miruna, XB
Prof. Seimeneanu Camelia
Prof. Nazare Violeta

Curiozități bancare

1. Termenul "bancă" provine din italianescul "banco"? Acesta înseamnă "birou, bancă, banc de lucru" și era folosit de bancherii din Florența, în timpul Renașterii care obișnuiau să încheie tranzacțiile deasupra unui birou.
2. Cea mai veche dovadă a unei activități bancare datează din anii 350-325 î.Hr.? O monedă, datând din acea perioadă, purtând grafica unei mese pline de monede, a fost descoperită în zona orașului turcesc Trabzon.
3. Perceperea de dobândă este interzisă în țările islamice? Dobânda este interzisă de legea islamică, însă băncile au găsit noi forme de câștig pentru a-și îndeplini rolul de unități de profit. De exemplu, în cazul unui credit ipotecar, în loc să perceapă dobândă pentru suma împrumutată, băncile cumpără ele însele proprietatea și o revând celui care a solicitat împrumutul la un preț mai mare, obținând astfel profit și permițând plata în rate a sumei. Totuși, ele nu pot percepe penalități de întârziere la plata ratelor.
4. Băncile americane dețin 14% din totalul de 74.2 trilioane de dolari? Băncile japoneze au pierdut, de la sfârșitul mileniului trecut, aproximativ 11% din cota lor la nivel mondial. Băncile din spațiul Uniunii Europene dețin cea mai mare parte a activelor primelor 1000 de bănci la nivel mondial - 53%, cea mai mare cota revenindu-i Marii Britanii.
5. Cele mai multe bănci din lume sunt în SUA? La sfârșitul anului 2005, peste 7.500 de instituții bancare făceau afaceri în SUA, iar în total acestea aveau peste 75.000 de filiale. Spre comparație, Japonia numără în același an 129, iar în România sunt în acest moment, 41 de bănci.
6. Primul ATM (bancomat) a fost folosit în SUA, New York, în anul 1939? Acesta nu a avut însă succes, iar banca (Citibank) l-a scos din uz. Dezamăgit, inventatorul aparatului, Luther George Simjian, a declarat că aparatul nu a avut succesul scontat și era folosit doar de infractori și pariori care nu doreau să se întâlnească cu casierii băncii față în față.

Brînză Mihai Constantin, IXA
Prof. Köber Ingrid Alina

ADOLESCENȚA – ETAPĂ SEMNIFICATIVĂ ÎN DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII

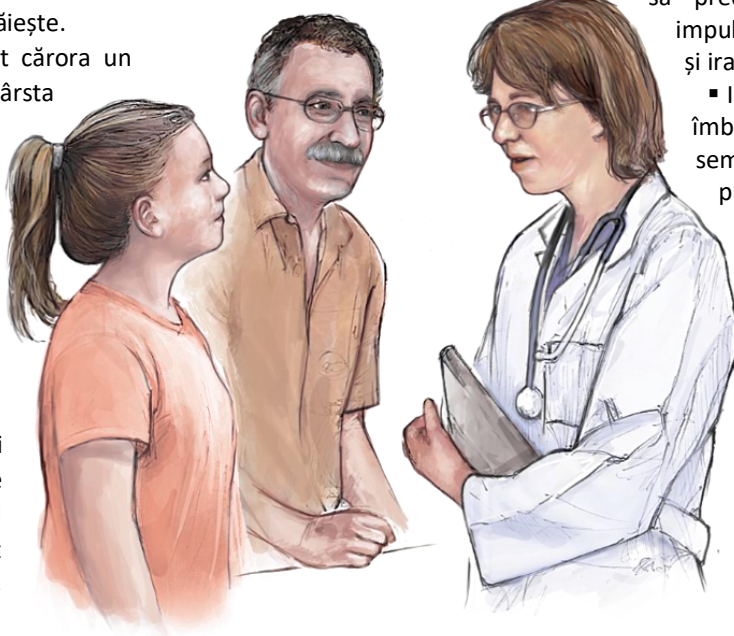
Adolescența este o etapă a vieții uimitoare și creativă dar și surprinzătoare și greu de înțeles atât pentru adulții din jur cât și pentru adolescentul care o trăiește. Reprezintă perioada dintre copilărie și maturitate, este o perioadă a curiozității și explorării. Se consideră că adolescența este cuprinsă în intervalul de vârstă 10/12-18/19 ani, diferit de la individ la individ, în funcție de factorii individuali sau de mediul socio-cultural în care acesta trăiește.

Există păreri potrivit cărora un tânăr devine adult la vârsta de 24 de ani, când are capacitatea de a rezolva adecvat problemele din perioada maturității. Se consideră că la vârsta de 14 ani predomină manifestările emoționale, la 18 ani sunt importante relațiile cu cei din jur, la 21 de ani ne dezvoltăm din punct de vedere mental și la 24 de ani se maturizează modul de a gândi de tip cauză-efect. De exemplu se poate afirma că vârsta optimă pentru obținerea unui carnet de conducere auto este de 21 de ani, deoarece atunci nivelul autocontrolului poate echilibra nevoia de aventură și de „senzații tari”, cauza frecventă a accidentelor rutiere provocate de tineri șoferi cu vârsta între 18 și 21 de ani.

Modul în care se consolidează în adolescență cele mai importante aspecte ale personalității pot face diferența dintre o viață împlinită, una mediocră sau sub nivelul așteptărilor.

Prin autocunoaștere, introspecție, autoevaluare și prin comparație cu cei din jur, prin raportare la cerințele familiei și a societății adolescentul încearcă să-și

răspundă la întrebarea „Cine sunt eu?” Uneori imaginea de sine poate fi umbrată de supradimensionarea unor defecte personale, de criticile susținute ale celor din jur, ajungându-se la demotivare, complex de inferioritate, descurajare sau dimpotrivă, la bravură, la un comportament opozant, cu adoptarea unui sistem de valori negative și frecventarea unui anturaj nepotrivit. Alteori adolescentul se poate

considera superior celor din jur, sau își poate supraevalua capacitățile, implicându-se în acțiuni sau situații pe care nu le va putea rezolva.

Familia și școala pot oferi adolescenților multe posibilități, situații și activități pentru a favoriza formarea unui sistem corect de valori, descoperirea aptitudinilor, a ariilor de interese și identificarea vocației. În cadrul acestor activități se dezvoltă creativitatea, tinerii pot dovedi ca sunt capabili să rezolve probleme, sunt responsabili și știu să ia decizii independente și își formează în timp o imagine de sine realistă, își dezvoltă încrederea în forțele proprii, își stabilesc scopuri și un nivel de aspirație realist.

Alte beneficii ale acestor activități ale adolescentului în familie sau organizate de școală sunt:

- Dezvoltarea capacității de identificare și de exprimare adecvată a emoțiilor, dezvoltarea capacității de autocontrol a impulsurilor și a emoțiilor negative. Specifică adolescenței, intensitatea emoțională crescută poate oferi energie și vitalitate care dau starea de exuberanță și bucuriei de a trăi, diminuând riscul ca emoțiile intense să predomine, să conducă la impulsivitate, proastă dispoziție și irascibilitate;

- Implicarea socială îmbunătățește relațiile cu semenii și formează noi prietenii, valorificând nevoia de apartenență la un grup a adolescentului. Activitățile în echipă favorizează îmbunătățirea și optimizarea capacității de relaționare și comunicare interpersonală, prin exersarea empatiei și a comunicării asertive.

- Dezvoltarea creativității permite rezolvarea problemelor prin strategii neconvenționale, crearea de idei noi și apariția inovației, dezvoltându-se capacitatea de a vedea aspectele interesante în viața de zi cu zi.

În adolescență, este important ca adulții să susțină tinerii în a experimenta. Pentru asta e nevoie de comunicare sinceră, deschisă, bazată pe încredere. Dacă un copil are nevoie de senzații tari, părinții îl pot îndruma spre un sport care îi poate da aceste senzații. Dacă are nevoie de socializare cu adolescenți de vârsta lui ar putea fi trimis în tabere, excursii (unde însă pot fi supravegheați sau nu prea). Dacă are nevoie de căutarea noului se poate înscrie în tabere de cercetare, în cercuri pe teme științifice unde

descoperă lucruri noi. Dacă are nevoie de creativitate se poate orienta spre cercuri și tabere de creație unde va putea descoperi și crea ceva nou, ceea ce îi va aduce satisfacție maximă.

Există riscul ca adolescenții care nu au ghidajul adulților să își găsească preocupări dependente:

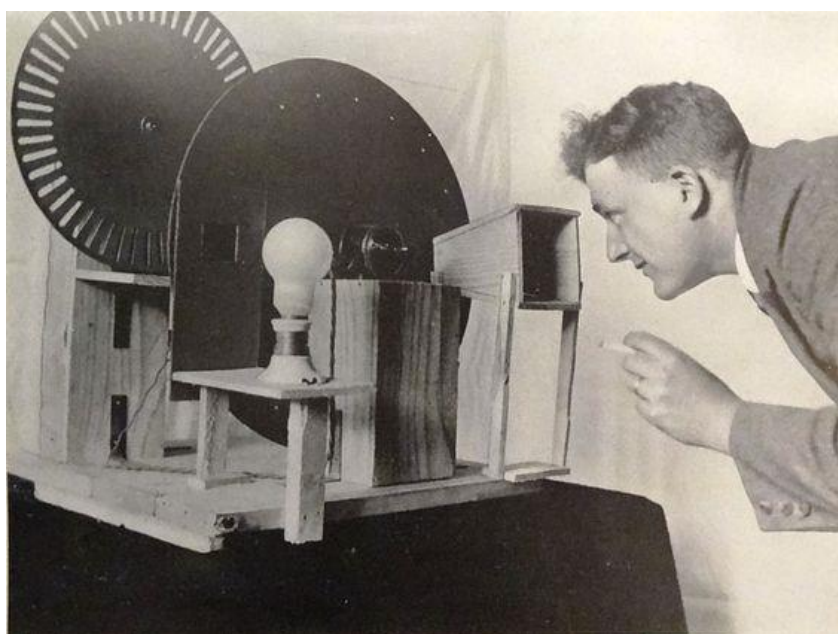
jocuri, droguri, fumat, etc. Dar dacă sunt ajutați să se exprime conform dorințelor și nevoilor lor își vor putea alege activități în care să-și identifice interese și pasiuni și vor face în viață ceea ce le place și le aduce satisfacții maxime personale, familiale, profesionale și sociale.

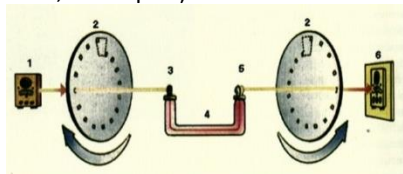
Profesor consilier școlar Sandu
Valentina

PAUL NIPKOW - PRIMUL PIONIER AL TELEVIZORULUI

Inginerul Paul Nipkow și-a patentat tehnica "televiziunii" încă din 1885. Invenția sa, telescopul electric, presupunea descompunerea unei imagini în puncte, cu ajutorul discului Nipkow, și transformarea acestora în semnale electrice care, la rândul lor, transmise prin unde radiofonice sau prin linii telefonice, urmau să permită, aproape simultan, reconstrucția imaginii într-un loc, mult îndepărtat.

Omagierea pionierului televiziunii a venit târziu, dar a meritat, deoarece descoperirea lui Nipkow era simplă și genială. Ideea lui de a descompune o imagine optică în puncte individuale, diferențiate între ele ca deschise și întunecate, a făcut posibilă, în primul rând, apariția televizorului.

Discul Nipkow pentru transmiterea de imagini

Orificii pătrate, ordonate în spirală pe un disc Nipkow rotitor,

exporau valorile de luminozitate ale unei mici ferestre de privire. Informațiile de imagine care pătrundeau prin diferite orificii, punct cu punct, sub formă de raze luminoase, erau transmise pe o celulă de seleniu și transformate în semnale electrice. Pe baza acestui principiu mecanic de descompunere a imaginii au funcționat primele camere de televiziune, până când, în jurul anului 1935, s-a impus, la nivel general, descompunerea electronică a imaginii.

Unul dintre primele aparate utilizabile de televiziune care foloseau **discul Nipkow** a fost construit în anii '20 de ungerul **Denes**

von Mihaly.

Televiziunea mecanică, pentru care se foloseau discurile Nipkow, a fost înlocuită cu sisteme care se bazează pe o descompunere electronică a imaginii. O importanță deosebită a avut-o și germanul **Manfred von Ardenne** care, în 1931 s-a folosit de tuburile catodice pentru a dezvolta o televiziune complet electronică, cu o calitate a captării și redării imaginii simțitor îmbunătățită.

Televiziunea, ca mijloc de comunicare și-a început apoi definitiv marșul ei triumfal. Invenția televiziunii a reprezentat o realizare internațională colectivă, ea a fost descrisă ca o realizare eroică a artei ingineresti germane, iar unul din eroi a fost Paul Nipkow.

Prof. Vasilescu Romulus

Biografie: Oameni care au schimbat lumea/trad.: Lorena-Rosemary Ponețchi, Anca Diana Muntă, Octavian Brandeu, București, Editura Mladinsa Knjiga, 2007

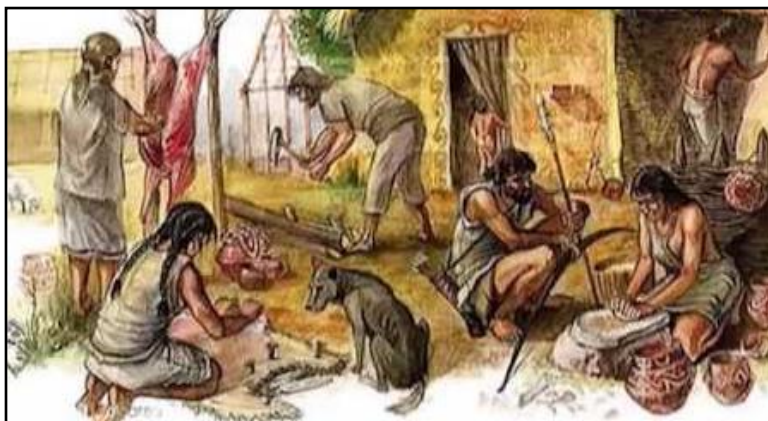
CULTURA CUCUTENI (APROX. 5500-2750 î. HR.)

■ **CULTURA CUCUTENI** este una dintre cele mai vechi culturi ale Europei, ce rivalizează cu Egiptul antic sau Sumerul. Cultura era larg răspândită ocupând teritoriul de astăzi al Moldovei, N-E Munteniei, S-E Transilvaniei și Basarabia. Cultura Cucuteni - Tripolie, cercetătorii români o cunosc sub numele de Cucuteni, însă cei ruși o numesc Tripolie, după numele localităților eponime din România și Ungaria, apărută la granița dintre vechea Europa și culturile ponto caspice, a luat naștere în jurul anului 5200 î.Hr.

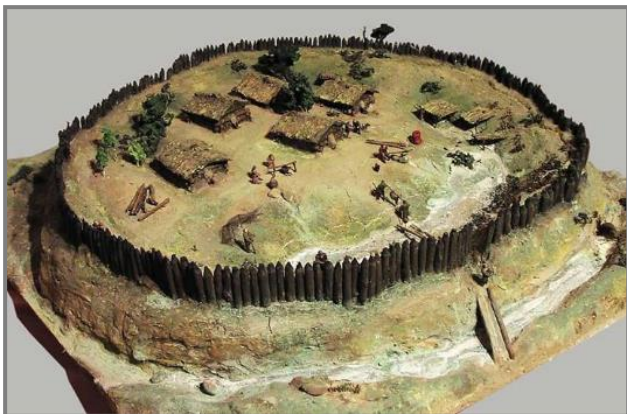

Denumirea culturii provine de la satul cu același nume din Iași, atestat în anul 1454, în timpul domniei lui Petru Aron, unde s-au descoperit primele vestigii doveditoare ale existenței culturii, pe dealul Cetățuia descoperindu-se o serie de obiecte. Vestigiile au început să fie descoperite începând cu anul 1884, în perioada următoare 1885-1910 începând săpăturile arheologice fiind conduse până în perioada interbelică moment în care se vor descoperi în jur de 100 de gropi și anexe gospodărești împreună cu 44 de locuințe, datând din anii 4000-3000 î.Hr.

■ **AȘEZĂRILE:** În primul rând, alegerea locului unei așezări era condiționată de o serie de factori: existența surselor de apă, terenului favorabil agriculturii, accesului la căile de comunicație, condițiilor de apărare și a sării. Existau mai multe categorii de așezări și o paletă largă a acestora de la așezări deschise sau fortificate natural până la cele de tip protourban: compacte și răsfrate, permanente sau sezoniere. Locuințele erau așezate în circular sau grupat în funcție de forma de relief pe care se întemeia așezarea. Casele erau construite pe platforme masive de lut, cu structura de bârnă despăcată, cu mai multe încăperi și chiar și etaj, în centru aflându-se o construcție impunătoare, folosită ca loc de adunare a comunității și sanctuar pentru ceremonii magico-religioase. Aceste clădiri aveau mai multe camere, unele cu vetre, cu unelte gospodărești și provizii. În cultura Cucuteni existau 3 tipuri de locuințe: de suprafață de forma dreptunghiulară, cu sau fără platforme, de suprafață cu plan circular, adevărate colibe sau bordeie.

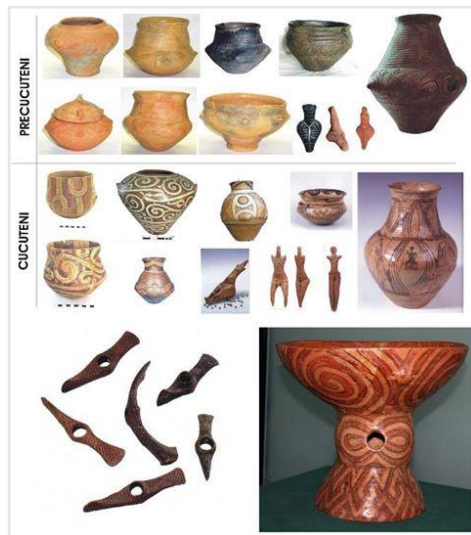
■ **FORTIFICATIILE:** Pentru asigurarea apărării, erau folosite adesea promontorii desprinse din terase, dealuri, mai rar interfluvii. De aceea, de multe ori așezările joase, dar bine apărate natural erau considerate mai importante decât cele aflate pe nivele înalte.

■ **POPULATIA:** Asemenea așezărilor, populația avea o organizare protourbana datorită grupării locuințelor, de spirit de obște. Ocupațiile principale erau: vânătoarea, agricultura, cultivau predominant grâu și orz, dar și olăritul, țesutul, confecționarea uneltelor. Oamenii cei mai importanți din comunitate obișnuiau să se împodobească, folosind bijuterii confecționate din cupru, aur, os șlefuit. Deși cunoșteau metalele, ca aurul, arama, argintul, le foloseau destul de rar.

■ **CERAMICA:** Cultura Cucuteni a rămas în istorie prin ceramica sa, unica în Europa. Decorul predominant este cel în spirala, creând astfel o iluzie optica puternica, iar culorile caracteristice sunt albul, roșul și negrul, cu variații date în funcție de temperatura la care a fost ars vasul. În ceea ce privește forma, avem de la simple pahare până la amfore. Tehnica ceramicii Cucuteni este aproape perfectă: lutul era foarte bine preparat și amestecat cu câteva fire de nisip, pentru ca pereții vasului să nu crape. Odată modelate, vasele erau reintroduse în lut și uscate la umbră. După uscare urma decorarea. În faza Cucuteni A o importanță deosebită era data ceramicii cu forme diferite: pahare, castroane, suporturi, decorate cu motive spiralo-meandrice adâncite, incizate pe suprafața alba a vasului. Se remarcă astfel specia ceramică de la Trușești și Drăgușeni. Pentru faza Cucuteni A-B reprezentativă este ceramica pictată, ce se caracterizează de la trecerea gradată de la decorul negativ la cel pozitiv, culoarea neagră având un rol important, fiind pictate, pentru prima dată, reprezentări antropomorfe schematizate. În faza Cucuteni B formele vaselor sunt mai evoluate în principal prin dimensiuni în desfășurarea motivelor decorative, pictate cu o singura culoare, negrul sau rosul, albul având un rol secundar. Se întâlnesc și reprezentări antropomorfe, de animale de pradă, cornute și păsări.

■ **STATUETE:** Figurile masculine sunt rare și acoperite de măști, bărbatul fiind considerat acolitul femeii, necesar pentru perpetuarea vieții, în timp ce statuetele feminine au picioare zvelte, sunt grațioase și nu prezintă tatuaje pe corp. Totodată, nu exista statuete cu sclavi sau figurine sacrificate, ceea ce accentuează caracterul pacifist al civilizației. Figurile feminine stilizate reprezintă și un element esențial al vieții religioase. Statuetele feminine au reprezentat conceptul fertilității și fecundității. Statuetele cucuteniene din faza A au capul mic, doi umeri proeminenți, talia înaltă și suplă, picioarele despărțite pe ambele părți,

terminându-se cu un vârf bont. În faza A-B se formează un curent realist: acum statuetele sunt decorate cu incizii, pictura sau elemente plastice. Exista o accentuare a alungirii picioarelor și corpului, statuetele fiind mai zvelte. În faza B se pune accent pe statuetele nubile, cele în formă de vioara. Toate sunt relativ plate, capul mai mare decât restul corpului. Piese aflate în expoziția din București fac parte din patrimoniul Muzeului de Istorie a Moldovei din Iași, colecție care include materiale de referință provenite din cercetările arheologice desfășurate în așezările de la Cucuteni-Cetățuie, Ruginoasa-Dealul Drăghici, Scânteia-Dealul Bodești, Valea Lupului-Fabrica de Antibiotice, Iași-Sf. Nicolae Domnesc, Trușești - Tuguieta (jud. Botoșani), precum și unele piese provenite din stațiunile Pocreaca-Cetățuia, Cucuteni-Dâmbu Morii, Buznea-Siliște (jud. Iași) și Corlățeni (jud. Botoșani).

■ **RITUALURI:** Religia comunităților cucuteniene presupunea rituri și ritualuri bine definite, dominante fiind zeitățile antropomorfe feminine, legate de fertilitate și fecunditate. Specialiștii vorbesc despre un cult al zeiței-mamă, dovadă fiind statuetele antropomorfe descoperite.

În ceea ce privește ritualul înmormântării, s-au descoperit, în podeaua locuințelor, oase umane, o dovadă că oamenii își îngropau morții la temelia caselor.

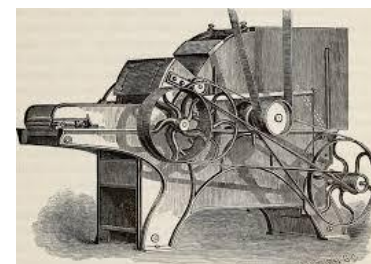
Se observa, astfel, din cele prezentate de mai sus că importanța culturii Cucuteni a fost covârșitoare pentru următoarele culturi și civilizații ce se vor dezvolta în Europa. Referitor la dispariția lor, exista mai multe ipoteze, cea mai plauzibilă fiind, în acest moment, faptul că populațiile aflate mereu în mișcare au determinat începutul sfârșitului pentru cultura Cucuteni.

Mircea Cristiana-Alexandra, IXA
Prof. Lazăr Tatiana Elena

Istoria reciclării. Știați că...?

- Oamenii sunt obișnuiți să recicleze din cele mai vechi timpuri. Studii arheologice au arătat că, în perioadele când resursele de materii prime se diminuau, **gropile de gunoi ale orașelor antice conțineau mai puține deșeuri** cu potențial pentru reciclare (unelte, ceramică etc).
- Un întreprinzător englez, **Benjamin Law**, a fost primul care a transformat reciclarea hainelor care nu mai puteau fi purtate în **materii prime pentru noi materiale textile**. Astfel, el a inventat 2 noi materiale: shoddy și mungo, bazate pe lâna recuperată din haine vechi, combinată lână nouă. În 1860, în orașul Batley, Anglia, se produceau peste 7000 de tone din acest material.
- Perioadele cele mai "propice" reciclării în masă erau cele de război. Germania **Nazistă este una dintre țările în care raționalizarea și reciclarea au fost adoptate atât în timpul cât și în perioada pre-război**. În special se recicla fierul dar și alte metale rare, fibrele textile sau oasele din care se facea apoi săpun.
- **Japonia este una dintre țările în care reciclarea este reglementată prin lege** și general acceptată de către locuitori, mai mult decât în celelalte țări. În 2007, în Japonia s-au colectat pentru reciclare 802.036 tone de **plastic**, cu 429,5% mai mult decât în 2000, adică fiecare locuitor al țării reciclează aproximativ 6.4 kg de plastic pe an.
- **O treime din totalul deșeurilor din Statele Unite este reciclat**. Astfel, 82 de tone de materiale sunt reciclate dintr-un total de 251 tone de gunoi care se produc anual. Se estimează o creștere de 100% a cantității de materiale reciclate în SUA în ultimii 10 ani.
- **În SUA există cea mai mare producție de gunoi pe cap de locuitor din lume**. Astfel, în fiecare zi, în medie, un cetățean american produce puțin peste 2 kilograme de gunoi.
- **Austria este "campiona reciclării" în Uniunea Europeană**. Aici se refolosește aproximativ 60% din cantitatea totală de gunoi produsă. Grecia, pe de altă parte, reciclează numai 10% din totalul deșeurilor pe care le produce, situându-se la coada clasamentului.
- În anii 70, **orașul Woodbury din statul american New Jersey a fost primul din țară care a introdus reciclarea obligatorie**. Curând, și alte orașe i-au urmat exemplul, principalul motiv al noii pasiuni a americanilor pentru reciclare fiind costul ridicat al energiei. Astfel, se economisea 95% din energie dacă se folosea aluminiu reciclat pentru producerea unui produs nou.

Dediu Costi-Florentin, XIA
Prof. Zaharia Elvira

Cei care educa copiii sunt demni de mai multa onoare decat cei care le dau viata; de aceea pe langa viata, daruiti copiilor si arta de a trai bine, educandu-i.

Aristotel

Cuprins

- 1 PANAIRUL DE LA MEDGIDIA
- 3 TRADIȚIONALISM, MODERNISM, POSTMODERNISM
- 4 CLIPA DE POEZIE...
- 6 CURIOSITĂȚI DESPRE ROMÂNIA
- 8 CENTRUL DE DOCUMENTARE ȘI INFORMARE "ALFA & OMEGA"
- 10 ISTORIA JEANȘILOR
- 11 10 FASCINATING FACTS ABOUT THE ANGLO-SAXONS
- 12 OAMENI GENIALI CU OBICEIURI EXCENTRICE
- 14 A FI SAU A NU FI... ZERO
- 15 DEBUT ÎN AFACERI - CÂT DE GREU ESTE SĂ DEVII ANTREPRENOR?
- 16 ADOLESCENȚA – ETAPĂ SEMNIFICATIVĂ ÎN DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII
- 17 PAUL NIPKOW - PRIMUL PIONIER AL TELEVIZORULUI
- 18 CULTURA CUCUTENI (APROX. 5500-2750 Î. HR.)
- 20 ISTORIA RECICLĂRII

Colectivul de redacție

Coordonatori:

Director prof. VASILESCU RODICA

Prof. BĂLAN CORNELIA

Bibl. TURLIU RALUCA

Echipa de redactie:

BURLOI VASILE, XIIB

Redactor șef

ENUȘI GEORGIANA-FLORINA, XB

Redactor șef adjunct

MIRCEA CRISTIANA-ALEXANDRA, IXA

Redactor

